

Anklage mod Otzma Yehudit

Racisme, overlegenhed og apartheid er ikke "meninger". Fascisme er ikke en "politisk holdning". Det er forbrydelser – forbrydelser mod menneskelig værdighed, forbrydelser mod lighed og forbrydelser mod selve menneskeheden.

I de fleste demokratier behandles ethvert bevægelse, der åbent går ind for racemæssig eller religiøs overlegenhed, som kriminelt. Et parti, der kalder sig "Hvid Magt" i USA eller "Kristen Magt" i Europa, ville blive forbudt og retsforfulgt. Men i Israel sidder **Otzma Yehudit ("Jødisk Magt")** – et parti, hvis ideologi er den jødiske ækvivalent til sådanne bevægelser – i regeringen.

Ledet af **Itamar Ben-Gvir**, en dømt racistisk agitator, er Otzma Yehudit den moderne udformning af **kahanisme**, en fascistisk ideologi grundlagt af rabbiner Meir Kahane og forbudt for sin racisme og terrorisme. I dag er det, der engang blev forbudt som terrorisme, blevet mainstreamet ind i regeringen og forsvaret af vestlige ledere, der i deres egne lande aldrig ville tolerere en sådan bevægelse.

Dette er ikke blot hykleri. Det er medvirken.

Fra Kach til Otzma Yehudit: Forbudt terror, omdøbt

Rabbiner **Meir Kahane**, født i Brooklyn, grundlagde **Kach** i 1971 efter at have ledet den voldelige Jødiske Forsvarsliga i USA. Kachs platform var direkte:

- Arabere skal fratages statsborgerskab og udvises fra Israel og de besatte territorier.
- Israel skal blive en jødisk teokrati styret af *halakha* (jødisk lov).
- "Større Israel" skal etableres ved at annektere lande fra Nilen til Eufrat.

Kach kom ind i Knesset i 1984 og vandt et enkelt sæde. Men dets tilstedeværelse rystede Israels politiske etablissement. Kahane opfordrede åbent til masseudsættelse af arabere og brugte sproget for etnisk udrensning fra selve parlamentets talerstol. Han fordømte demokrati som svaghed og lighed som forræderi.

Reaktionen var hurtig. I **1985** ændrede Israel **Grundloven: Knesset (afsnit 7A)** og tilføjede en bestemmelse, der forbød partier, der opildner til racisme eller afviser Israel som en demokratisk stat. I **1988** stadfæstede Højesteret denne ændring for at diskvalificere Kach fra valg, idet det erklærede, at deres program var fundamentalt racistisk og uforeneligt med demokrati.

Alligevel fortsatte Kachs tilhængere deres aktivisme. I **1994** skete det uundgåelige: en af dem, **Baruch Goldstein**, udførte Hebron-massakren og myrdede 29 palæstinensere under ramadanbønner. I stedet for at fordømme grusomheden hyldede mange kahanister Goldstein som en helt. Den israelske regering, under enormt pres, forbød derefter Kach og

dets udløber Kahane Chai som **terroristorganisationer**. USA, Canada og andre regeringer fulgte trop.

På alle måder blev kahanismen anerkendt som en ideologi af **racisme, terrorisme og fascisme**.

Men kahanismen døde ikke. Den tilpassede sig. I 2012 grundlagde tidligere Kach-medlemmer **Otzma Yehudit**, et parti, der præsenterer sig som "nyt", men viderefører den samme kerneideologi: udvis "illoyale" arabere, annekter palæstinensisk land uden rettigheder og forankre jødisk overlegenhed.

Det, som Israels Højesteret engang forbød som racistisk, og regeringen engang forbød som terror, sidder nu i hjertet af magten.

Kahanistisk ideologi som forbrydelse

Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol og **Konventionen om Folkedrab** gør det klart: Otzma Yehudits program er ikke politik. Det er kriminelt.

1. Apartheid (Rom-statutten, art. 7(1)(j))

- Defineret som dominans af en racegruppe over en anden gennem systematisk undertrykkelse.
- Otzma Yehudits politikker – dobbelte juridiske regimer, udvidelse af bosættelser, nægtelse af lighed – er apartheid.

2. Tvungen forflytning (Fjerde Genève-konvention, art. 49)

- Forbyder udvisning eller forflytning af befolkninger under besættelse.
- Otzma Yehudit går åbent ind for "forflytning", dvs. udvisning af palæstinensere og "illoyale" arabiske borgere.

3. Forfølgelse (Rom-statutten, art. 7(1)(h))

- Alvorlig fratagelse af rettigheder mod en gruppe på racemæssige eller etniske grunde.
- Partiets program om at fratage arabere rettigheder kvalificerer som forfølgelse.

4. Opfordring til folkedrab (Konventionen om Folkedrab, art. III(c))

- Direkte og offentlig opfordring til at begå folkedrab er strafbart, uanset om folkedrab finder sted eller ej.
- Råb om "*Død over araberne*", støttet af partiets ledere, passer præcist til denne definition.

Flagmarchen: Fascisme i fuld offentlighed

Den årlige **Jerusalem Flagmarch** afslører Otzma Yehudits kriminelle natur.

Hvert år marcherer ultranationalister gennem det muslimske kvarter i Jerusalems Gamle By og råber "*Død over araberne*" og "*Må din landsby brænde*". De angriber palæstinensiske købmænd, vandaliserer ejendom og terroriserer beboere. I stedet for at blive tilbageholdt, beskyttes de af politiet.

Itamar Ben-Gvir, nu minister for national sikkerhed, er ikke en ekstern agitator. Han er en regelmæssig deltager. Hans tilstedeværelse er en godkendelse – og et signal om, at denne opildning har statens velsignelse.

I **ethvert demokrati** ville en sådan begivenhed – at råbe død over en mindretal – blive forbudt. Deltagere ville blive arresteret, arrangører retsforfulgt for hadforbrydelser. I Israel bliver det helliget som patriotisme.

Den **26. januar 2024** beordrede **Den Internationale Domstol** Israel, som en foreløbig foranstaltning i *Sydafrika mod Israel*, til at *”forhindre og straffe direkte og offentlig opfordring til at begå folkedrab”*. Flagmarchen er selve indbegrebet af sådan opfordring. Ved at tillade den, og værre, ved at deltage i den, står Israel i åbenlys overtrædelse af Domstolens bindende ordre.

Konsekvensen er utvetydig: overholdelse kræver forbud mod Flagmarchen, kriminalisering af kahanismen og forbud mod Otzma Yehudit – ligesom Tyskland efter 1945 blev pålagt at kriminalisere nazismen.

Itamar Ben-Gvirs kriminelle ansvar

Ben-Gvirs historie er en katalog over ekstremisme:

- Dømt i 2007 for **opfordring til racisme og støtte til en terroristorganisation (Kach)**.
- Truede premierminister Rabin i 1995 og pralede på tv med Rabins stjålne bilmærke: *”Vi nåede hans bil – vi når også ham.”* Uger senere blev Rabin myrdet.
- Forguede Hebron-massemorderen Baruch Goldstein og havde hans portræt i sit hjem i årevis.
- Har ledet råb om *”Død over araberne”* ved stævner.
- Som minister for national sikkerhed overvåger han politiet, der beskytter racistiske pøbler i stedet for at undertrykke dem, mens han bevæbner bosættere og undertrykker palæstinensere.

Under **Rom-statutten** kunne Ben-Gvir stå over for retsforfølgelse af Den Internationale Straffedomstol for:

- **Forfølgelse som en forbrydelse mod menneskeheden** (art. 7(1)(h)).
- **Apartheid** (art. 7(1)(j)).
- **Direkte og offentlig opfordring til folkedrab** (art. 25(3)(e)).

Rapporter tyder på, at forseglede arrestordrer fra Den Internationale Straffedomstol mod israelske embedsmænd allerede kan eksistere. Ben-Gvir ville, givet hans rolle, være en hovedkandidat.

Vestlig hykleri: Forsvar af fascisme i udlandet, fordømmelse derhjemme

Den største skandale er ikke kun, at Otzma Yehudit eksisterer, men at den tolereres – og endda forsvares – af vestlige regeringer.

- Et "Hvid Magt"-parti i Europa ville blive forbudt direkte.
- En march, der råber "Død over jøder", ville blive fordømt som fascisme og opløst af politiet.
- Politikere, der deltog, ville blive vanæret og udelukket fra embede.

Alligevel bliver "**Jødisk Magt**" **normaliseret**. Vestlige ledere, der proklamerer deres modstand mod racisme og fascisme, fortsætter med at bevæbne og forsvare en regering, der inkluderer Otzma Yehudit. De fordømmer supremacister derhjemme, mens de omfavner dem i udlandet.

Dette hykleri afslører tomheden i deres menneskerettighedsretorik. Ved at tolerere jødisk overlegenhed, mens de fordømmer hvid overlegenhed, forråder vestlige regeringer universaliteten af menneskerettigheder.

Konklusion: Dommen

Fakta er ubestridelige:

- **Otzma Yehudit** er den direkte arving til Kach, forbudt som racistisk og terroristisk.
- Dets ideologi, **kahanisme**, er fascisme: supremacistisk, racistisk og voldelig.
- Dets politikker udgør apartheid, tvungen forflytning, forfølgelse og opfordring til folkedrab under international lov.
- **Jerusalem Flagmarch**, støttet af dens ledere, er et statsbeskyttet hadstævne i direkte strid med Den Internationale Domstols bindende ordre fra januar 2024.
- Dets leder, **Itamar Ben-Gvir**, bærer individuelt kriminelt ansvar og kan stå over for retsforfølgelse af Den Internationale Straffedomstol.
- Vestlige ledere, der tolererer og forsvare Otzma Yehudit, er medskyldige i normaliseringen af fascisme.

Præcedensen er klar. Efter Nürnberg blev nazismen forbudt i Tyskland – ikke som "politik", men som en kriminel sammensværgelse. Den samme princip gælder i dag: **kahanismen skal kriminaliseres**. Otzma Yehudit skal udstødes, forbydes og huskes som den advarsel, den er.

Dom: Otzma Yehudit er ikke et politisk parti. Det er en fascistisk organisation, der er skyldig i at udbrede forbrydelser mod menneskeheden.

Moralsk imperativ: At tolerere Otzma Yehudit er at forråde selve menneskeheden. Fascisme i enhver form – hvid, kristen eller jødisk – er ikke en mening. Det er en forbrydelse. Og det skal bekæmpes, kriminaliseres og besejres.